

dva neznana moža, katera sta ga nagovorila in vprašala, koliko se bo mudil v Ljubljani. Med razgovarjanjem, ko so vsi trije šli proti gledališnim ulicam, odpade enemu neznanih višnjeva žepna ruta, ne da bi bilo videti, da bi bil to zapazil oni, ki jo je izgubil. Janez Capoletti hitel je pobrati jo in izročiti izgubniku, kateri jo je z živahnim zahvaljevanjem prevzel, en vogal rute razvozlal in razvil tam zavezan bankovec za petdeset goldinarjev dostavlja, kako huda zguba bi ga bila zadela, ako bi Janez Capoletti rute ne bil zapazil in njemu vrnil. Oba neznanca povabita na to poštenega najdenika Janeza Capolettija iz hvaležnosti v kavarno Fischerjevo na Kongresnem trgu na črno kavo, katero sta hotela plačati. Komaj bila je kava natočena, povabita hvaležna moža kupčevalca s cunjami na igro s kockami, pa Capoletti je ponudbo odbil. Toda kmalu potem zaspi, ker sta mu ptujca gotovo skrivaj omočnice stresla v kavo, in ko se Capoletti zbudi, pogreši takoj dva petdesetaka, katera je imel v žepu životnika, tujca pa sta zginila.

Prav tako sta osleparila gotovo ravno tista dva sleparja človeka v Šiški; pridružila sta se kmetu, ki je v Ljubljani prodal vole. Eden tujcev izgubi polo, katero kmet pobere in izgubniku vrne. Ptujca sleparja trdita, kolike vrednosti je zgubljena pola in v zahvalo povabita kmeta na polič vina. Tam se prične takoj igra s kockami, in ko kmeta osleparita za 45 gold., popihata jo nagloma naprej.

Ko so se te dogodbe mestni policiji naznanile, bili so sleparjema za petami kmalu mestni redarji. Ker sta sleparja govorila laško in slovensko, misliti je bilo naravno, da se bodeta tička vrnila proti Trstu. In res, mestna stražnika Lukman in Orehek zasačila sta sleparja v Logatcu. Eden je bivši trgovec iz Trsta Anton Toniatto, drugi je sekalec iz Gorice Anton Defent. Našli so pri njima ukradenih 100 gold. in še precejšnjo svoto denarja. Stražnika pripeljala sta malopridna tička v kletko na ljubljanski Žabjek, kjer bodeta Tončika imela prilike dosti časa premišljevat, da sleparstvo še nikdar nikomur ni sreče prineslo.

* **So priljudne Štajarke.** Lojzika Ledinek služila je skupaj z nemškim Tatzerm v eni hiši, in ker je bila Lojzika mlada in čedne postave, Tatzerm pa tudi še mlad, bilo je znanje kmalu storjeno in Tatzerm je le še popraševal, jeli ima Lojzika kaj pod palcem. Ta spoznavši, da njen ženin ne poreče „ja“, ako ne čuti denarja, lagala se mu je tako debelo, da je sama sebi verjela. Rekla je, da ima 4000 gold. spravljenih pri sodniji na hranilnični knjižici, 2000 gold. da podeduje po bratu mesarju, ki se je nezdavnej razprl s svojo ženo in se zato sam končal; njeni stariši pa, ki so ji v resnici zapustili 30 gold., da so ji zapustili hišo z 20 sobami, vinogradi in pristavo, pa sto oralov polja. — Njen nemški ženin ji je vse to vrjel, z enakimi lažmi preslepila je krčmarja, da ji je upal ženitvansko pojedino, katera je stala 235 gold., tudi trgovec ji je upal svatovsko obleko. — Pa po poroki denarja in posestva ni bilo nikjer, še le 20 let stara poročena ušla je možu, pretekli teden pa je bila pri graški sodniji obsojena na 13 mesecev ječe.

Naši dopisi.

Z Dunaja 11. julija. — Pasji dnevi pričenjajo se tudi tukaj in čutijo se pri nas tem huji, kolikor več — pasjih — ljudi se nahaja pri nas. — Vročina je huda in tako se podnevi skriva vse, kar se more po različnih sencah in še le na noč pričinja se bolj živahno življenje izrekoma v „Praterji“ in po različnih vrtih.

Sicer pa še sledi, da je uže mesto zapustil, kdor je mogel, dijaki se odpravljajo, uradniki in trgovci iščejo si tudi na deželi kaj hlada, bogatini pa so se uže zdavnej preselili na svojo grajščine in vile. Odkar so končane volitve za državni zbor, prestalo je tudi viharo, politično življenje, brez kakoršnega se tukaj nobene volitve misliti ne morejo.

Le tu in tam čuje se še o praski kot posledici volitev. Brati je bilo, kako je baron Czedik za ušesa zgrabil državne železniške uradnike, ki so se izrekoma na Gornjeavstrijskem odlikovali po strastni agitaciji zoper ministra Falkenhayna in Pinota; Czedik prepovedal je železniškim uradnikom najstrogeje utikati se v politične borbe, zažugal je, da bo najstrogeje postopal, ako še kedaj kaj tacega čuje in da resnico pokaže, premestil je takoj nekaj najhujših agitatorjev v take kraje, kjer jim bo veselje prešlo za strastno strankarstvo.

Tudi minister Pražak stresil je državno-pravdniškega namestnika Sturca, brata bivšega poslanca ter ga zarad širokoustenja v političnem društvu „Eintracht“ prestavil z Dunaja v malo mestice Steyer.

Ko je Vaš ljubljenec minister Conrad videl toliko poguma pri družih ministrih in se je očitalo, kako so se pa različni učitelji, viših in nižih vrst ne samo pri zadnjih volitvah, temveč ves čas Taaffejevega vladanja očitno in brezozirno stavili na čelo protivladine agitacije, mislil si je, da bi se s tem znal prikupiti krogom, pri katerih je uže zdavnej zgubil veljavo in zaupanje, ako tudi on nekaj reče proti politikovanji učiteljev. In res izdal je naredbo, nekoliko po izgledu Czedikovem, deloma pa ji pridejal nekoliko „klasične humanitete“ in tako si je mislil: sedaj vendar nihče več ne poreče, da nasprotujem Taaffejevi sistemi, ker je v njegovem programu tudi narodna enakopravnost in krščanska odgoja, tedaj mi niti Slovenci niti Tirolci ne morejo več nasprotovati. — Pa „besede“ ministra Conrada dosti vedó ceniti vsi njegovi poznanci in nasprotniki, prijateljev nima med nobeno stranko.

In tako je tudi ta naredba rodila ves drug sad, kakor si ga je minister pričakoval; ker ravno one dni, ko je naredba zagledala svitli dan, počil je iz novega glas, da naučni minister odhaja. Nekateri časniki pravili so o zelo burni ministerski seji, katere so se vdeležili tudi načelniki desniških klubov in po tej seji, da se je minister Conrad odpeljal naravnost k cesarju v Išel.

Meni se je ta dogodba bolj verjetno pripovedovala drugače. Po tem poročilu, naznanil je tukaj živeči politik ministrom, da bi bil obstanek ministra Conrada vsi desnici državnega zbora gotov povod soglasnega upora zoper njega in tako zoper vlado, kar bi bilo enako nevarno za vlado kot za večino. Rešitev narodnega vprašanja dano je skoraj popolno v roke naučnega ministra, za katerega pa ne mara ne desnica ne levica, tedaj klic po novem naučnem ministru skoraj soglasen:

Kostanjevica. — 11. julija zvečer prišel je gospod baron Winkler, ko je ta dan Veliko dolino, Čatež in Sv. Križ obiskal, da se prepriča osebno o škodi po toči, tudi v Kostanjevico. Občinsko svetovalstvo, gosp. gardini stotnik in uradništvo se mu je poklonilo zvečer in zjutraj pri odhodu. Gardina godba, da-si še jako mlada, je gospodu baronu napravila podoknico.

Iz Planine pri Vipavi 12. julija. (Izv. dop.) Uže dolzih 50 let minulo je ravno o sv. Jurji, odkar pastiruje pri nas velečastni gospod Josip Nakus — pač zelo redka prikazen vsaj v ožji domovini naši! Da bi se obhajal spomin nenavadnega dogodka kolikor možno slovesno, pregovarjali so preponižnega, 81letnega gospoda duhovnjani z njega prijatelji. V veliko veselje

vseh uklonil se je želji vroči ter ukrenil, posvetovaje se z merodajnimi osebami, da slavnost praznuje 7. dne tekočega meseca.

V soboto dne 4. julija zajutra uže zapeli so lepo, harmonično vbrani zvonovi ter 3 dni oznanovali Planincem in celi vipavski dolini zjutraj, opoludne in zvečer, da bliža se nenavadno praznovanje; zvonovom pritrjeval je mogočni grom domačih topičev ter v ponedeljek mnogobrojni kresovi na prijaznih planinskih holmcih; tudi zvonik se je razsvetil istega večera in skoro vse hiše domače županije, ki je hotela svojega duhovnega predstojnika počastiti in s tem, da se je oblekla v torek 7. julija v lepo praznično krilo. Skoro raz vseh hiš in cerkvenega zvonika vihrale so ponosno zastave cerkvene, cesarske in narodne ter pota ozaljšale so se z mlaji in cvetjem, vzlasi pot od hiše župnijske do domače glavne cerkve; tu zapazili smo tri lepe slavoloke z napisi: „Pozdrav gostom“; „Planina se danes raduje“; „Slava jubilantu“, — skoz katere pomikal se je okrog 10. ure dopoludne slovesni sprevod v hram Božji. Stopala je za križem šolska mladina z lipovim cvetjem v roci sè svojim učiteljem gosp. Peganom; za njo uvrstil se je občinski zastop, krajni šolski svet, cerkveni ključarji in za njimi 14 gg. duhovnikov s prečastnim gospodom jubilantom na čelu; sedaj šla je dolga vrsta vérnikov domačih in lepo število vipavskega ljudstva občudovalo je velečastni prizor pred cerkvijo. Še malo trenutkov in gospod slavljenec vstopil je z dolgim, čestitim spremstvom v svetišče Božje, kjer pozdravili so ga vipavski pevci z lepimi, izvežbanimi svojimi glasovi pod vodstvom organista in pevovodje gosp. Pogačnika. Govor prečastnega gosp. dekana M. Erjavca segal je jubilantu in vsem prisotnim globoko v srce, kar so jasno pričala rosna očesa. Službo Božjo opravljal je gospod slavljenec z veliko azistenco z ginljivo pobožnostjo ter peval: „Predglasje“, „Oče naš“ in „Molitve“ s tako krepkim glasom kot bi bil obhajal še le novo mašo in ne petdesetletnico svojega pastirovanja na Planini. Po daritvi Najsvetejši in zahvalni pesmi vračal se je sprevod v istem redu v župnijsko hišo, kjer so čestitali gospodu jubilantu duhovni sobratje in takoj za njimi občinski zastop, ki mu je izročil krasno diplomu „častnega občana“ s primernim nagovorom župana J. Kobala. Poklonil se mu je: krajni šolski svet, cerkveni ključarji in prejšnji dan domača dekleta, v katerih imenu mu je izročila Marija Lavrenčičeva v izraz udanosti in globocega spoštovanja prekrasno, zelo umetno narejen šopek. Tudi šolska mladina došla je svojemu duhovnemu očetu čestitat, a ne prazna — prinesla mu je vencev, šopkov, še celo petelinčeka, golobčeka, zajčeka itd. Vse to je do solz ginilo častitega starčeka, katerih se ni zamogel vzdrževati i čestokrat pri obedu, pri katerem se je napivalo po običajnih napitnicah duhovnim in svetnim najvišjim dostojanstvenikom, vsestransko njemu kot velezaslužnemu, vrlemu služabniku Gospodovemu, vzbornemu šolskemu prijatelju, kar pripoznal je v prvem oziru sam milostivi gospod knezoškof s tem, da ga je imenoval aprila meseca t. l. svojim duhovnim svetnikom, a v drugem c. k. okrajni šolski svet, da mu je pri tej priliki izročil po svojem udu, prečastnem gospodu dekani J. Hofstetterju pohvalno pismo.

Žal, da je med zabavnimi, podučljivimi, duhovitimi napitnicami in splošnim srčnim razveseljevanjem preurno potekel čas in da so morali uže pred večernim mrakom ostaviti čestiti gostje Planino — sigurno pa ostavili so jo s srčno željo, da mило nebo še dolgo, dolgo hrani jim zvestega prijatelja in nam iskreno ljubljene duhovnega pastirja, knezoškofijskega svetnika in zlatomašnika Josipa Nakusa! Nadejamo se, da želja njihova in prošnja naša

ne bode zaman, tempreje, ker čestiti starček je še trdnega zdravja in duha bistrega. Fiat!

V Slavini 13. julija. (*Delitev Kalistrovih premij za cepove. Letina. Zgodnji deviški roji.*) V soboto dne 11. t. m. je bila tukaj delitev Kalistrovih premij za posajanje in cepljenje sadnega drevja. Prejel je Jakob Glazar iz Slavine 30 gold. za 432 cepov, 750 presajenih češpelj in 8 orehov; France Bole iz Slavine 15 gold. za 143 cepov in 576 presajenih češpelj. Po 7 gold. 50 kr. so dobili: Ivan Korošec iz Št. Petra, Jernej Črnač iz Grobišč, Jakob Kalister iz Koč. Jakob Moravec in Martin Ižanec iz Slavine, Janez Hrovatin in Karol Vilhar iz Matenje vasi.

Letina dozdej dobro kaže. Sena, ki se ravno zdaj spravlja, je razun po mokrotnih mlakah obilno posebno po gričih in hribih. Žito obeta bogato žetev, ki se bo pri nas pričela še le konec meseca. Krompir, poglavitni živež tukajšnjega ljudstva, lepo raste, Bog ga varuj boleznim. Potrebni smo dobre letine, vsaj še tedaj skoraj vsi gospodarji brez malih izjem morajo fermentin kupovati, kaj še le o slabih letinah, kakoršnih smo imeli zdaj uže več zapored. Sadja, razun hrušek, ne bo kaj prida, škodovalo je deževno vreme o cvetenju.

Posebno dobro se obnašajo dozdej čebele. Uže v začetku maja so bile pripravljene na roje, a zadržalo jih je slabo vreme, in večidel so jele rojiti še le konec maja in v začetku junija. A kar so se bile zakasnile, so pozneje prihitele. Nisem še doživel, sam tudi ne slišal od družih čebelarjev, da bi bili prvič dajali tako hitro deviške roje kot letos. Prvec od 29. maja mi je rojil uže 21. junija, toraj čez 23 dni, drugi prvec od istega dne 26. junija, toraj čez 28 dni, prvec od 4. junija je rojil 30. junija, ravno isti dan prvec od 5. junija, toraj 26. in 25. dan. Ako bo vreme še dalje ugodno, bodo čebele težke, in dale lep dobiček čebelarjem. Sploh je tukajšnji kraj za čebelarstvo pripraven, ker ni treba za pitanje spomladi nič izdati, kdor si le količkaj močne panje čez zimo pusti. Umni gospodarji so se jeli čebelarstva čezdalje bolj poprijemati, a še premalo. — Edina nadloga je ta, da se jeseni méd težko proda po pošteni ceni; čez 12 soldov stari funt v trganje prekupci ne plačujejo radi. Medičarji pridite toraj jeseni na Pivko čebele skupavat in trgat. J. S.

Prem 12. jul. (*Okrajna učiteljska konferenca. Javna zahvala. Letina.*) Naj mi bode dovoljeno, da letos „Novicam“ našo okrajno učiteljsko konferenco, katera bila je dne 8. t. m. v Postojini, nekoliko natančneje in obširneje popišem. Točno ob 10. uri predpoludne prične naš p. n. gosp. okrajni šolski nadzornik Ivan Thuma zborovanje z bratovsko-prijaznim pozdravom na zbrane učitelje in učiteljice, katerih bilo je vseh skupaj 50 nazočih; dve učiteljici bili ste zavoljo bolehavosti izostali. Našo konferenco bili so letos s svojo navzočnostjo počastili tudi še sledeči gospodje: Anton Globočnik, c. k. okrajni glavar; Ivan Škrjanec, kurat in učitelj v Harijah; Ivan Lavrenčič in Ivan Strnad, duhovna pomočnika, prvi v Postojni, drugi pa v Knežaku, katerim se je gospod nadzornik za čast, katero so nam s svojo navzočnostjo skazali, v imenu konference še posebej zahvalil.

Potem omenil bil je gosp. nadzornik smrti g. Rajmunda Pirkerja, kateri opravljal je službo deželnega šolskega nadzornika skoz celih 12 let in ga je neizprosna smrt dne 22. septembra 1884. l. v boljši svet preselila. A dné 26. maja t. l. umrla sta pa: Bartol Marko, bivši učitelj v Orehku, in Gustav Cuderman, bivši učitelj v Nadanjem Selu; bila sta oba še mlada; prvi umrl je v ljubljanski, drugi pa v goriški deželni bolnišnici, oba za jetiko. Vsi nazoči želeli so jim večni mir in pokoj ter so tudi svoje sožaljenje dejanskim znamenjem

javili. Naj v miru počivajo in večna luč naj jim sveti! Blag jim spomin!

Prične se oficijelni del konference izvrševati. Gosp. nadzornik imenuje svojim namestnikom g. nadučitelja M. Zarnika, a konferenca izvoli pa zapisnikarjema gg. H. Pernéta in P. Kavčiča. Iz gosp. nadzornikovega poročila, katero bilo je v resnici zanimivo in stvarno, navedem naj sledeče podatke iz šolske statistike tukajšnjega šolskega okraja: Celi tukajšnji šolski okraj šteje 35 šol, med temi je 27 eno-, 3 dvo-, 2 tri- in 3 štiri-razrednic, na katerih podučuje vsega skupaj 52 učiteljev in učiteljic. Izpit učiteljske sposobnosti ima 32 učiteljev in učiteljic, od katerih jih je 26 za trdno nameščenih. Poduk je v 10 šolah celodneven, v 25 šolah pa poludneven. Učni jezik je po vseh šolah slovenski.

Šolska poslopja pa v tem okraju svojemu namenu takole zadostujejo: 6 popolnoma dobro, 16 dobro, 10 zadostno in 3 nezadostno. Dasiravno so ventilacije pri šolah tega okraja radi od časne do časne burije neobhodno potrebne, se vendar taiste po nekaterih šolskih sobah še vedno pogrešajo. Nove klopi napravile so se v 16 šolskih sobah, a v nekaterih so se stare pravilno popravile, po nekod so pa klopi še tako neukretne, da morajo otroci pri pisanju v taistih stati; proč ž njimi! Za šolo zadosta starih otrok bilo je v tekočem šolskem letu v tem okraju 5085, a od teh obiskuje pa šolo 4753 otrok; brez poduka ostalo je toraj zavoljo raznih vzrokov 332 otrok. Povprečno pripada na enega učitelja (učiteljsko moč) letos v tem okraju po 91 šolskih otrok, a v resnici pride jih pa po nekod na učiteljsko osebo po 40, po drugod pa tudi po 180 do 200 šolskih otrok. Pričetkom prihodnjega šolskega leta premenite se eno-razrednici v Slavini in pa pri sv. Petru v dvorazredni ljudski šoli.

Šolsko obiskovanje je sploh prav povoljno; da se v tem obziru še pomanjkljivo zboljša, priporoča g. nadzornik zbranim učiteljem strogo po obstoječih predpisih in zaukazih ravnati se.

Ponavljajcev bilo je v celem okraju 1081, od katerih se je doma (v domačih šolah) 967 otrok ponavljavnega poduka udeleževalo.

Z učnimi pripomočki je 24 šol popolnoma, 8 šol dobro, 1 šola zadostno, a 2 šoli pa nezadostno preskrbljenih.

Snaga bila je sploh po vseh šolah tega okraja dotičnim predpisom zadostujoča in dobra.

Šolske sobe naj se pravilno le med velikimi počitnicami ne pa med šolskim letom belijo.

Krajne šolske knjižnice po vsem okraju prav dobro in hvalevredno napredujejo. Učitelji naj bodo pri odbiranju knjig za šolske otroke namenjenih zelo previdni in jako strogi. Krajna šolska bukvarnica naj bode v dva dela razdeljena; prvi del naj obsega one knjige, katere so po zapopadku svojem učitelju in odraščencim v poduk in zabavo namenjene, drugi del pa one knjige, katere sme mladina brez nevarnih posledic gledé morale prejemati in čitati. Veselo znamenje dobrega napredka je to, da se mladina kaj pridno knjig iz krajnih šolskih bukvarnic za čitanje na domu poslužuje. Nevezane knjige iz krajnih šolskih bukvarnic naj bi se skoraj in sploh v trde platnice povezati dale; krajni šolski sveti naj bi od leta do leta v svoje šolske proračune v ta namen primerne svotice stavili; g. Šeber, tiskar in knjigovez v Postojni, tako vezanje prav dober kup, trdno in točno izvršuje.

Veronauk podučevalo je v tem okraju šolsko mladino 32 častitih gospodov duhovnikov; a v 5 šolah podučevali so šolske otroke v tem prevažnem predmetu svetni učitelji.

Gospod nadzornik poroča dalje o napredku in pomanjkljivostih v posameznih predmetih po šolah tega okraja, namreč: o čitanju, slovnici, pravopisju, spisju, računstvu, prirodoznanstvu, zemljepisju in zgodovini, oblikoslovju in risanju, petji, telovadbi in ženskih ročnih delih, kakor tudi o kmetijskem poduku. Njegovo poročilo o tem bilo je strogo stvarno, pedagoško in sploh prav pohvalno; bil je z vsestranskim napredkom po šolah in trudapolnim prizadevanjem svojih podrejenih učiteljev s prav malo izjemo toliko kot popolno zadovoljen. Da se v tem obziru še nahajajoče pomanjkljivosti v prihodnje odstranijo, opominjal je učitelje prav ljubeznjivo in očetovsko na njihove težavne, a važne in imenitne stanovske dolžnosti; priporočil jim je posebno, da naj pri podučevanju v šoli vselej lepo in pravilno slovensko govore, se strogo izogibajo germanizmom in drugim nepravilnim lokalizmom.

Na 27 šolah podučuje se deloma po izprašanih, deloma pa tudi po neizprašanih učiteljicah 896 deklic z dobrim in povoljnim vspehom v ženskih ročnih delih.

Kmetijski poduk deli se mladini na 20. šolah tega okraja. Pri tem poduku želeti je več praktičnih vaj, v kar naj se rabijo šolski vrti, a poslužujejo tudi druge prilike, kakoršnih se ob gotovih časih nikjer ne manjka.

Disciplina je po vseh šolah sploh hvale vredna. Šiba, katera bila bi ob gotovih slučajih in momentih gotovo v šoli tudi na svojem pravem mestu, je — žal! prepovedana. S časom pa gotovo tudi na tem važnem mestu zopet svojo staro pravico zadobi, ker se je uže do sedaj za njeno vpeljavo in potrebo več učiteljskih zborov oglašati pričelo.

Iz Ljubljane. Druga obletnica cesarjeve svečanosti, katere se zmeraj enako živo in veselo spominjamo, — obhajala se je minulo nedeljo na čitalničnem vertu v Ljubljani. Program bil je uže mičen, izvrševanje programa pa posebno povoljno. S posebno pohvalo poslušalo je občinstvo gosp. Meden-a petje „Mrtva ljubav“, skladbo F. S. Vilhar-jevo; pa tudi oktet gg. Razinger, Pribil, Štamcar, Pelan, Krulec, Pucihar, Noli in Pater-noster, ki so peli Eisenhut-ov osmospev „Moja ljubav“, moral se je ponavljati.

Posebnost veselice bil je „bazar“, v katerem so naše krasotice, pod vodstvom neumorno delujoče gospé Murnikove razprodajale na korist „Narodnemu domu“ — od loterije ostale dobitke — kakor čujemo s prav dobrim vspehom.

Prav veseli zabiležimo to krasno in zelo obiskano veselico, kar nam je nov dokaz, da srca našega naroda enako živo gore za naš narod, kakor za ljubljene našega cesarja in skupno našo avstrijsko domovino.

— Dopolnilne volitve za deželni zbor kranjski razpisane so in to: za kmetske občine kočevske na mesto umrlega Karola Rudeža na dan 25. avgusta t. l.; za idrijsko mesto pa namesto umrlega viteza Schneida na dan 26. avgusta.

— Zoper demonstrativno politikovanje učiteljev srednjih šol izdal je c. kr. deželni šolski svet kranjski razpis, v katerem strogo svari vse srednje-šolske učitelje na Kranjskem, naj se ne vdeležujejo političnih demonstracij. — To je prava beseda in spregovorjena že v skrajnem času, kam sicer pridemo, kje ostane vspeh podučevanja, ako takim c. k. uradnikom po glavi rojijo vse druge stvari, kot podučevanje mladine, in kako morejo tudi stariši z zaupanjem izročati svoje otroke — učiteljem, kateri so jim zagrizeni politični nasprotniki!

— Gosp. državni poslanec F. Hren vložil je, kakor piše „L. Z.“, prošnjo za vpokojenje. — Ker je g. poslanec pred izvolitvijo svojo obljubil pustiti državno

službo, uverjeni smo tudi bili, da to stori, kakor koli uže treba. Prvi korak je tedaj storjen.

— **Konec šolskega leta.** Na srednjih in ljubljanskih ljudskih šolah je sklenjeno danes šolsko leto. Tudi izpraševanje zrelosti je dovršeno.

— † **Gosp. Ivan Urbanec**, rojen Vodičan, iskren narodnjak, v pisarni g. dr. Gregoriča v Ptuj, umrl je minulo nedeljo večer. Lahka mu bodi zemlja!

— **Toča pobila** je v več občinah kostanjeviškega okraja, minuli ponedeljek pa na Rakeku in pri sv. Katarini.

— **Novoposvečeni mašniki ljubljanske bogoslovnice** so letos sledeči gospodje: Jan. Ambrož, Miha Bulovec, Mat. Erzar, Miha Klemenčič, Jos. Kos, Jos. Kramarič, Jan. Kunaver, Ant. Mali, Marka Pakiž, Jan. Pavlič, Alojzij Pehani in Avg. Sinkovec.

— **Krajcarska podružnica „Narodnega Doma“** jela je 14. t. m. razpošiljati knjižice z markami. Poverjeniki dobé jih torej v teku prihodnjih dni. Vsak naj blagovoli z listnico blagajniku dr. Staretu naznaniti prejem knjižice odboru v gotovost, da je prišla v prave roke. — Zanimanje za krajcarsko podružnico raste vedno bolj. Vsaki dan dobiva odbor oglasila od vnetih in odličnih rodoljubov, ki izrekajo, da prevzamejo poverjeništvu. Celó iz daljnega Ljubna na Zgornjem Štirskem, iz južnega Pulja oglasili so se navdušeni možje, ki bodo delali za podružnico; upati je, da se kmalu javijo blagodejne posledice rodoljubnega podjetja. Na delo tedaj, rojaci!

— **Nova zanimiva politična knjižica** z naslovom: „Bemerkungen über die Flugschrift“ des H. Franz v. Zallinger itd., došla nam je te dni. V tej knjižici obsoja se odločno in po zasluženji oistro v imenu konservativnega volilnega odbora tirolskega delovanje Zallingerjevo opisuje se pa tudi razrušenost Lichtensteinovega kluba, kot povod pešanja desnice koncem zadnjega zasedanja državnega zbora. Sodi se, da je knjižico spisal državni poslanec baron Ignacij Giovanni, vodja konservativnih Tirolcev. — O knjižici obširneje spregovorimo pri drugi priliki.

Novičar iz domačih in tujih dežel.

Z Dunaja. — Vročina odrinila je politiko na stran tako, da je skoraj ni dogodbe vredne, da se je omenja. Cesarjevič podal se je tudi k razstavi v Antwerpen, katere se je vdeležilo več avstrijskih obrtnikov. Ko je cesarjevič razstavo in posebno še avstrijski oddelek ogledal, povabil je avstrijske razložnike na obed in jih je tam po napitnici na cesarja pohvalil z gorkim priznanjem vspehov, katere so dosegli s svojimi izdelki v sredi tako odličnih razstavljavcev. Cesarjeviča spremljevala je tudi cesaričina. — O osnovi klubov desnice namerava se sklicati pred državnim zborom shod zapupnih mož vse desnice, da se dogovore o sredstvih po katerih bi se mogle zaprečiti neprilicnosti, s kakoršnjimi se je imela boriti večina državnega zbora koncem zadnjega zasedanja. Ker so uzroki znani, nahajajoči se deloma v klubu Lichtenstein-ovem, deloma v napakah sredi vlade, zato trebalo bo v merodajnih krogih samo resne volje, da se večina državnega zbora postavi na trdno podlago, izbere primerno vodstvo in odpravijo napake, katere so zadržavale napredovanje in ojačenje vladi prijazne večine.

Županstvo dunajsko dalo je pregledati nekatere blagajnice tamošnjih okrajev in našlo več nerednosti, o

katerih se pa po moči vse prikriva, ker zadevajo levičarske pristaše.

Nemška. — Tudi Bismark podal se je v toplice, kjer bo nabiral gradiva za daljno jesensko in zimsko delovanje. Za sedaj pa se sme mirno spočiti na zadnjih vspehih notranje nemške politike, ker prvo vprašanje o prestolnim nasledstvu brunsviškim rešeno je prav po njegovi volji, vojvoda cumberlandski je srečno odstranjen. Menj povoljno je stanje v afrikanški nemški koloniji v Kamerunu, kjer je imela nemška posadka zopet krvave boje. — Cesar nemški dokončal je včeraj kopanje v kopeli Ems in se podá čez nekaj dni v Gastein, med tem pa obišče cesarico, katera je tudi na poletnem zdravljenji.

Laška. — Zadnji čas čuli so se glasovi o približanji politike papeževe in oni laškega kralja, govorilo se je celó, da je poravnava zaradi odškodovanja, katero bi bil papež pripravljen sprejeti za odvzeto mu posvetno kraljestvo, do malega gotova. Pa ta trditev se je mero-dajno preklicala in edino resnično bo gotovo le to, da papež v blagor krščanstva želi zboljšati razmere svoje politike z onimi večjih držav, kakor Nemške, Francoske in Ruske, tako tudi Laške. Videti pa je, da enako potrebo čuti laška vlada, ker gotovo je razvitju laškega kraljestva v veliko škodo nestrpljiva razmera z glavarnjem vesoljne katoliške cerkve.

Morebiti pokaže se namen laške vlade, bolj opirati se na konservativne elemente uže pri prihodnjih volitvah za državni zbor. Govori se namreč, da ministerski predsednik namerava razpustiti državni zbor v nadi, da si vlada pridobi pri novih volitvah bolj trdno in zanesljivo večino. Sploh se misli, da sedanja vlada, kakor je sedaj prestrojena, ne bo dolgo vladala s sedanjim državnim zborom.

Francoska. — Kolonije pri daljni Kitajski napravljajo Francozom nove zadrege. V pogodbi s Kitajci dogovorjeno je za Francoze pokroviteljstvo čez Anam, sedaj pa je kralj pobegnil, francoska posadka je sicer premagala upornike in rešila kraljevo palačo, toda drugzega kralja iščejo si Francozi in si ga bodo končno našli, ker s prisvojenjem Anama nakopali bi si Francozi z novega vojsko s Kitajci. Ako si pa izberejo izmed anamskih princov novega kralja, pa upora Anamcev ne bo kmalu konec. Tako se Francozi ne bodo kmalu rešili sitnosti nastajajočih tudi v družih oddaljenih kolonijah.

Angleška. — Iz Egipta raztrosila se je govorica, da bi bil, kar gotovo želé vsi Angleži, Mahdi umrl in da so Mahdijevci med seboj v krvavem boju. Pa, kdor vé, kako se v Egiptu „delajo“ novice, ne bo verjel tega, dokler ni neovrgljivo dokazano. — Francosk list „Intrasigent“ pa objavlja drugo novico, katera bo, če ni prav gola raca, iznajdena za puste pasje dni, na Angleškem napravila veliko vriša. Pripoveduje namreč, da je Mahdi, prej ko je zasedel Chartum, ponudil bivšemu francoskemu zastopniku Billingu izročiti Gordona, če se mu izplača 1,250.000 frankov, angleška vlada je pa odbila ponudbo in tako moral je Gordon storiti grozno smrt.

Žitna cena

v Ljubljani 8. julija 1885.

Hektoliter: pšenice domače 7 gold. 15 kr. — banaške 7 gold. 80 kr. — turšice 5 gold. 50 kr. — soršice 6 gold. 53 kr. — rži 5 gold. 85 kr. — ječmena 4 gold. 87 kr. — prosa 5 gold. 85 kr. — ajde 5 gold. 4 kr. — ovs 3 gold. 36 kr. — Krompir 4 gold. — kr. 100 kilogramov.